

mát" és más magyarból fordított darabokat is. Igazg.: Hadzsics Antal. Jun havában Belgrádban Szigligeti „Cigány”-át, Várhidyt fordításában sikerrel adták elő. 1875-ben az ujvidéki szerb színházban 23 színművel volt a magyar színműirodalom képviselve. Köztük a „Szökött katonára” és a „Vén bakancsos” már 70—70-szer került színre, többnyire Hadzsics Antal fordításában. 1882 február 7-én színre került Ujvidéken „Szedginacz Péter”, dr., Kosztics Lázár 5 felvonásos tragédiája, előszór. — 1881. Fotipc Ilice színiengedélyt kapott. Aug. havában Toponarsky Uros kikindai jegyző, Jókai műveinek fordítója, Csiky Gergely „A proletárok”, „Cifra nyomoruság” és „Kaviár” c. darabjai fordításához fogott. 1894 dec. 2-án Belgrádban a Nemzeti Színház fennállásának 25 éves jubileumát ülték meg, Obernyik Károly — tehát magyar szerző — színművével, az oly sokszor műsoron volt „Brankovics György”-gyel. Érdekes történelmi momentumként feljegyezzük, hogy amikor a magyarok mint a szerbek szövetségesei jelennek meg a színpadon, szünni nem akaró „zsviö szrbi i magyari!” („Éljenek a szerbek és a magyarok!”) kiáltások hangzottak, Sándor király atyjával együtt elégedetten nézte e tüntetést, mert ők őszintén dolgoztak a szerb-magyar barátság megszilárdításán. E szimpátia újabb jeleként a szerb művészek ellátogattak Budapestre, hol a Népszínházban volt részük lelkes ünneplésekben. Dec. 20-án bevezetőül a Rákóczi-indulót s utána a szerb nemzeti dalt játszotta a zenekar. A belgrádi daloskar (köztük 17 hölgy festői szerb öltözetben) énekelte Kölcsey himnuszát, Mokranycz karmester vezetésével, következtek szerb népdalok. Pavlovics szerb népszínműénekes gyönyörű hangon dalokat énekelt. Majd a „Szózat”-ot adták elő és énekszámok közt Szubotic János „Milos Obilics” c. tragédiája egy jelenetét a belgrádi Nemzeti Színház tagjai. Nigrinova Velika, Gavrilovics, továbbá: Petrovics, Stojkovics, Lazari és Radulovics voltak a főszereplők. A „Pesti Hir-lap” ekkor többek között ezeket írta: „Tele nézőtér és igen szép közönség előtt a barátságos, őszinte testvéries

jóindulat tüntetésévé nőtte ki magát az előadás.” — A szerbek egyben a főváros vendégei voltak, részükre ünnepi lakoma volt a Vigadóban, ahol Kamer Mayer Károly és Márkus József polgármester üdvözölte őket a főváros nevében. Érdekes megemlítenünk, hogy a szerbek színműirodalma leginkább magyar darabokból rekrutálódott. Az átültetés tere-n sokat fáradozott Hadzsics Antal (L. II. kötet, 174 old.). Ime néhány magyar tárgyú szindarab, melyek mind a mai napig is műsoron vannak: Betyár kendője, A légyott, Cserny György, Jótékonycéla, A közügyek, Nézd meg az anyját, Egy szellemdus hölgy, A végrendelet, Kalmár és tengerész, Cifra nyomoruság, A proletárok, A kaviár, A Stomfai-család, Buborékok, A sötét pont, Jó Fülöp. A vadrózsa, Vasember, A csók, Báró és bankár, Aranyember, Csalódások, Pártütők, Csak kintartás, Férfj-elv, Női csel, Ember tragédiája, A vereshaju, Örökség, Brankovics György, A szerelem iskolája, Vén bakancsos, A falusiak, A kisértet, A becsületszó, Szökött katonára, Cigány, Két pisztoly, Há-zassági 3 parancs, A molnár leánya, Nőuralom. A mama, Liliomfi, Fenn az er-nyő, nincsen kas, Az új világ, A nők az alkotmányban, Az ördög párnája, Az eredendő bűn, A phrenolog, stb. Újabb időkben is a hazai szerb színeszet háborítlanul működött és fejlődött, sőt mindennemű támogatásban is részesült a hatóságok részéről. Így — többek között — az ujvidéki színházat (1911) ingyen engedték át a szerbek részére, ingyen fűtést és világítást is kaptak. Ez évben a város közgyűlése egyhangulag elhatározta, hogy a szerb szintársulatot évi 1500 koronával szubvencionálja. 1913 jul. 1-én Hadzsics Antal és Szávics Zsarkó ujvidéki lakosok új színigazgatói engedélyt nyertek, egész Bácskára, Bánátra és Temes megyére is.

(Erődi Jenő.)

Szerbényi János, úttörő, mint kezdő színész 1839 márc 21-én Kolozsvárott vendégszerepelt. 1842-ben Bács Károly igazgatónál működött. 1843-ban a „Regelő” azt írja róla, hogy: „Ugy látszik, legtöbb iskolája van, látott magánál